

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205473
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112205473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľa: E. J. I., s.r.o., so sídlom v D., N. č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného T. J., s.r.o. so sídlom v D., N. č. 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: S. I., bytom P. - C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: U. R. H., so sídlom v N., C. č. XX, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. X. C., advokátom so sídlom vo I., ul. I. H. XXX/XX a vedľajšieho účastníka V. so sídlom v J., I. č. XX, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Q. K., advokátom so sídlom v J., D. č. 8, o zaplatenie 1.986,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.októbra 2013 č. k. 14C/107/2012-121 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách prvostupňového konania m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

V zostávajúcej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 106,97 eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.986,81 eur s úrokom z omeškania 321,64 eur a ročným úrokom z omeškania 8,5% zo sumy 1.368,38 eur od 29.06.2010 do zaplatenia. Uviedol, že navrhovateľ návrh zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcom zmluvu č. 270785307, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky, v znení dodatkov, na základe ktorej právny predchodca I. I., a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Vzhľadom k tomu, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 3.386,81 eur (102.031,04 Sk), ktorá pozostávala z istiny 2.768,38 eur (83.400,22 Sk), riadneho úroku 160,59 eur (4.837,93 Sk) a úroku z omeškania 457,84 eur (13.792,89 Sk). Odporca uznal vyššie uvedené záväzok v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Právny vzťah medzi účastníkmi považoval jednoznačne za spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom k tomu, že odporca a vedľajší účastníci v konaní vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku, zaoberal sa najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie je. Keďže uzavretú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú, považoval za správne pri spotrebiteľskej zmluve aplikovať na premlčanie predpisy občianskeho práva, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a na vznesenú námietku premlčania aplikovať ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že premlčacia doba na uplatnenie dlhu začala plynúť od

vtedy, ako sa mohlo právo uplatniť na súde po prvý raz. Účastníci si dohodli plnenie v splátkach, teda premlčacia doba začala plynúť nasledujúci deň po splatnosti tej ktorej splátky, neuhradenej v dohodnutej lehote. Posledná splátka dlhu mala byť uhradená dňa 20.05.2008, dňom 21.05.2008 bolo možné uplatniť dlh na súde žalobou. Dňom 21.05.2008 začala pre navrhovateľa plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 21.05.2011. Žaloba bola podaná na súde dňa 27.02.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže odporca a vedľajší účastníci sa premlčania dovolali, súd premlčaný dlh nemôže priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 02.09.2009, túto považoval za absolútne neplatný právny úkon. Uviedol, že navrhovateľ pred uplatnením pohľadávky na súde odporcovi predložil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, ktorú odporca podpísal, jej obsahu však neporozumel, a to ani v otázke premlčania, ktorá bola v jeho neprospech dohodou upravená na 10 rokov. Tento postup súd v súlade so závermi právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 07.06.2012 č. k. 11Co/37/2012-90 posúdil ako zákonom zakázanú nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v konaní bez odbornej starostlivosti spôsobilom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Nekalou obchodnou praktickou dosiahnuté uznanie dlhu spotrebiteľom súd posúdil ako neplatný právny úkon, účinkom ktorého nemohlo byť predĺženie premlčacej doby na 10 rokov. Z týchto dôvodov odoprel súdnu ochranu navrhovateľovi. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli a vedľajším účastníkom na strane odporcu priznal trovy konania, a to vedľajšiemu účastníkovi 1/ v sume 261,29 eur a vedľajšiemu účastníkovi 2/ v sume 177,86 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu, prípadne zrušenie a vrátenie okresnému súdu na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odvolaní citoval ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Zotrvával na svojom stanovisku, že odporca podpísal dňa 02.08.2009 dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splniť svoj záväzok. Vyslovil názor, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojenými. Došlo preto k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, keďže uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Súdu prvého stupňa vyčítal, že sa stotožnil s jednostranným nepreukázaným vyjadrením, že odporca o premlčaní dlhu a o následkoch premlčania nemal vedomosť, napriek tomu, že navrhovateľ predložil dôkaz o uznaní. Odporca bol už dlhodobo v omeškaní, a preto jeho konanie nemožno považovať za morálne a čestné, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť s tým, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Predmetnou dohodou došlo k zmene obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach, a teda dochádza k zmene v spôsobe plnenia záväzku, pričom navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. Z toho potom vyplýva, že ustanovenie dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok, nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odporca po tom, čo sa oboznámil z obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal, pričom v čase podpisu dohody pohľadávka navrhovateľa nebola premlčaná. Dohoda bola podpísaná dňa 02.08.2009, tzn. v čase, keď premlčacia doba neuplynula, neprichádza preto do úvahy zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania a navyše je nutné na daný prípad aplikovať aj ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Ďalej nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajších účastníkov, keď namietal jednak, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo zo svojej podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a jednak, že odporca bol v konaní zastúpený až dvoma spotrebiteľskými združeniami, čo nebolo potrebné na ochranu jeho práv.

Odporca a vedľajší účastník 2/ na strane odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřili.

Vedľajší účastník 1/ prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrvál na dovtedajších stanoviskách a citoval rozsudky Krajského súdu Prešov, Košice a Nitra, ako aj Banská Bystrica, týkajúce sa obdobných vecí.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku o trovách konania podľa § 222 O.s.p. zmeniť a v zostávajúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V prejednávanej veci vyplýva zo spisu, že odporca bol dlžníkom I. I., a.s., a to na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0272785307 zo dňa 20.06.2003. Navrhovateľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2008 nadobudol pohľadávku, pričom nárok sa stal splatným najneskôr dňa 20.05.2008.

Medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 02.08.2009, ktorou odporca uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, pričom dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 2.768,38 eur a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 eur.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočného zistenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý by mu spôsobil preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

V prejednávanej veci navrhovateľ neuvádza v odvolaní žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhol dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Táto okolnosť nevyplýva ani z obsahu zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nebol preto uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Vzhľadom na obranu odporcu a vedľajších účastníkov na strane odporcu, súd prvého stupňa sa dôvodne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, teda aj na právny úkon uznania dlhu, na ktorej skutočnosti nič nemení postúpenie pohľadávky na iný subjekt.

V predmetnej veci, pokiaľ sa jedná o premlčanie, dochádzalo k premlčaniu jednotlivých mesačných splátok samostatne i každej splátky, pričom súd prvého stupňa správne aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že splatnosť všetkých omeškaných splátok nastala najneskôr 20.05.2008, navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba, najneskôr 21.05.2011. Návrh vo veci samej bol podaný dňa 27.02.2012, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto námietka premlčania bola vznesená oprávnené.

Pokiaľ sa jedná o uznanie dlhu, súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa sú prihladá na úroveň priemerného spotrebiteľa (smernica rady AEP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej smernice o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme zvýšenia kvality života ľudí. Aj v danom prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z jej textu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Na základe prípadov z praxe možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť.

Takáto dohoda je považovaná v praxi súdov Slovenskej republiky za rozpornú s dobrými mravmi. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže druhá strana ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Dohoda, týkajúca sa uznania dlhu, nebola iniciovaná odporcom ako spotrebiteľom, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršil svoje postavenie.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pre účel zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie aj konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie a z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a výraznú nerovnosť zmluvných strán, ako aj porušovanie zmluvnej slobody.

V prejednávanej veci k dobrovoľnému rozhodnutiu zo znalostí veci zo strany dlžníka uznať premlčaný dlh nedošlo, ale naopak navrhovateľ v snahe reparať pochybenie svojho právneho predchodcu, spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premlčacej doby a vyhnúť sa tak novej námietke premlčania a zamietnutiu žaloby inkorporoval do dohody o splátkach k vyhláseniu o uznaní dlhu bez podania vysvetlenia dlžníkovi.

Za daných okolností preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď prihliadol na námietku premlčania vznesenú odporcom a vedľajším účastníkom konania a návrh na začatie konania zamietol podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo premlčí, ak sa nevykoná v období v tomto zákone ustanovenej.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil.

Pokiaľ sa jedná o priznané trovy, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu k odporcovi, ktorému by náhrada trov prvostupňového konania patrila v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., pretože bol v konaní plne úspešný, avšak súd prvého stupňa mu ich nepriznal z dôvodu, že si ich odporca neuplatnil. Správne rozhodol aj o trovách vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu, keď súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy tohto vedľajšieho účastníka za účelne

vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. totiž umožňuje, aby ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi sa zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15.10.2008 totiž zákon zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasti, ktorej na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasti, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účasti do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochranu spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa ods. 4 cit. zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Táto náhrada by nemohla byť priznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ je v zmysle § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil ako prvý na ochranu práv spotrebiteľa, náhradu trov konania.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane odporcu - OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v J., I. XX, ktorý do konania vstúpil až potom, čo už ochranu práv odporcu v konaní zabezpečoval vedľajší účastník 1/ - U., tu odvolací súd otázku účelnosti ním vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 27.02.2012. Vedľajší účastník 1/ - U. na ochranu občana spotrebiteľa H. od počiatku zastúpené právnym zástupcom, vstúpil do konania dňa 20.04.2012. Po jeho vstupe podaním doručeným na súd dňa 16.05.2012 vstúpilo do konania ďalšie združenie na ochranu spotrebiteľa, a to OZ právna pomoc spotrebiteľom, taktiež zastúpené právnym zástupcom. Obaja vedľajší účastníci následne podali vo veci vyjadrenie k žalobe a obaja vzniesli námietku premlčania. Z uvedeného je tak zrejmé, že za situácie, kedy už na strane odporcu vystupovalo na ochranu jeho práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, nebolo potrebné, aby záujmy odporcu chránilo ďalšie spotrebiteľské združenie. Odporcovi sa totiž identická služba dostávala prostredníctvom vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, preto zastupovanie jeho práv ďalším vedľajším účastníkom a využívanie platenej právnej pomoci advokátom, ktorý zastupoval ďalšie združenie na ochranu spotrebiteľa, nemožno považovať za účelne vynaložené trovy konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu, ktorý vstúpil do konania neskôr, teda vedľajšiemu účastníkovi 2/ - OZ N. N. I. so sídlom v J., I. č. XX zmenil podľa ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že tomuto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal pre ich neúčelnosť a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ rozhodnutie prvostupňového súdu o priznaní náhrady trov konania ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za 1 úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu v sume 81,33 Eur + režijný paušál 7,81 Eur + 20% DPH v sume 17,83 eur, spolu v sume 106,97 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.